

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

תיקון הצות לכולם

כדי לקום בחצות הלילה ולערוך תיקון הצות, לא צריך להיות מקובל אלוך או בן עלייה; מספיק להיות יהודי... כל איש ישראלי, יכול וצריך לקום בחצות הלילה, להתאבל על בית המקדש, ולשפוך לבו כמים נוכח פני ה'. שכן, "עיקר עבודת איש הישראלי הוא לקום בחצות לילה" (שיחות הר"ן, שא). זה לא 'לוקסוס', ולא מדרגה של בני עליה, אלא "עיקר עבודת איש הישראלי".

מי שמתחיל את יומו באופן קבוע, בשעות הבוקר – לא חסירה לו רק מעלה או מדרגה גבוהה, אלא חסר לו משהו בסיסעי ועיקרי. וכפי שהיה רבי מיכל ב"ר יצחק, נכדו של מוהרנ"ת, אומר: "עובד ה' בלי קימת הצות, הרי הוא כסנדלר בלי מחט לתפירת נעליים" (שיש"ק ד, תלב).

לא התרגלו אולי לחשוב כך; בסולם העדיפויות שלנו, נמצאת 'קימת הצות לילה' בשלבים העליונים העומדים בנבחי מרומים. אבל לפי האמת, היא אחת המדרגות הראשונות. וכך כותב רבי ישראל קרדונר לבחור צעיר שהתקרב לדרכו של רבינו: "עליך לדעת שהאדם צריך לעלות בכל יום ויום מדרגה לדרגה, והמדרגה הראשונה, היא: קימת הצות!" (מכתבי רבי ישראל, מכתב יד. תרגום חופשי מאידיש).

קימת הצות לילה היא המדרגה הראשונה...

לכן: "אחי היקר, תחילת ההתבודדות שלך, עליה להיות – שתזכה לאותה מידה של קימת הצות. עליך לשפוך דמעות כמים בכל יום ויום עד שירחם עליך השם יתברך ותזכה לסייעתא דשמיא לקום בכל לילה בחצות, לשפוך את נפשך לפני ה' יתברך!" (שם).

מבין אלה שאינם קמים בחצות הלילה, ואף אינם מרגישים נקיפת מצפון לאחר לילה שעבר בשינה – ישנם כמה סוגים:

ישנם כאלה שמרגישים קטנים מדי; קימה בחצות הלילה מצוירת בעיניהם כדבר ששייך לאנשים גדולים, ולא לאנשים פשוטים כמותם. אליהם כבר כותב רבי ישראל קרדונר: "אחי היקר, אני יודע היטב שהיצר הרע יניח עצמו לארכו ולרחבו, ולא יניח לך להתנהג במידה יקרה זו. לפעמים הוא יעשה את עצמו כעניו גדול ויאמר לך 'מי אתה שתבוא למה ששייך לצדיקים גדולים'. אז עליך לדעת, שזווה עונה פסולה. החיוב הוא על כל אדם לעמוד בכל לילה לשפוך את נפשו לפני השם יתברך, כמאמר רבינו הקדוש 'עיקר עבודת איש הישראלי לקום בכל לילה בחצות' (מכתבי רבי ישראל, שם).

מאידך, ישנם כאלה, שמרגישים גדולים מדי; הם מתענגים כל כך על מתיקות התורה, ומעפילים במדרגות רמות, עד

שחורבן בית המקדש לא מעיק להם כל כך... ולהם, מומלץ לשמוע סיפור:

היה הנה בפולין יהודי פשוט, סנדלר במקצועו, ושמו ר' נחום שוסטר. ביום מן הימים התקרב ר' נחום לחסידי ברסלב, ומהם למד לקום בחצות הלילה, לערוך תיקון הצות, ולהתבודד לפני ה'. ויהי בבואו בחצות הלילה לבית המדרש לערוך תיקון הצות, ולבכות ולהתאבל על חורבן בית מקדשנו, הבחינו בו כמה מהלמדנים המופלגים, והמראה עורר בהם שחוק: מה לו לאותו סנדלר פשוט, לעבודה הנשגבה של תיקון הצות? בראות ר' נחום את הלמדנים שוחקים ממנו, אמר להם בתמימותו הגדולה: "אתם הרי תלמידי שוחקים ממנו, אמר להם בתמימותו הגדולה: מקדש. אבל אני עם הארץ ואין לי כלום, ולכן כואב לי מאוד שאין בית המקדש"... התשובה התמימה זעזעה אותם, ולא ארכו הימים ונמנו גם הם בין חסידי ברסלב העורכים תיקון הצות מדי לילה בתמימות ופשיטות.

בתקופת 'בין המצרים', נותנים אפשרות גם לאלה שאינם קמים בחצות הלילה, לערוך פגישה היכרות עם 'תיקון הצות'.

שכן, כך כתב האר"י הקדוש: "מנהג טוב וכשר הוא מאד לכל בעל נפש, לשבת באבלות אחר חצי היום בכל אלו הימים, ולבכות בכיה ממש על חורבן הבית. ודבר זה עושה תועלת גדולה בנפש האדם" (שער הכוונות, ענין בין המצרים).

החיוב הוא על כל אדם לעמוד בכל לילה לשפוך את נפשו לפני השם יתברך, כמאמר רבינו הקדוש 'עיקר עבודת איש הישראלי לקום בכל לילה בחצות'

אכן, מנהג זה – של אמירת תיקון הצות בצהריים, בימי בין המצרים – היה נפוץ מאד בשנים שלפנינו. וכפי שמספר רבי שמואל הורביץ ביומנו: "בעיר העתיקה וגם בשאר השכונות, עושים בבתי מדרשות 'תיקון הצות' בחצות היום, בבכי ונהי ובכוונה והתעוררות גדול, ובהפיכת הספסלים והשולחנות ובחליצת נעליים. וכן עושים במאה שערים בבית המדרש 'ישועות יעקב' בהתעוררות רב" (ימי שמואל, פרק קלא).

"וענין הצות הלילה" – ממושיך האר"י הקדוש וכותב – "אין צורך להזכירו! כי אפילו בכל שאר הלילות צריך להתאבל על החורבן, ומכל שכן בלילות 'בין המצרים', שצריך להוסיף בכבייה" (שם). אין צורך להזכיר ליהודי, שעליו לקום בבין המצרים בחצות הלילה, שהרי "אפילו בכל שאר הלילות צריך להתאבל על החורבן".

לסיום, כדאי לזכור: 'מעט – גם טוב. אפשר לקום גם לדקה בודדת, להזכר מהחורבן הנוראי, לדבר כמה דיבורים לפני ה', ולחזור לישון. שכן, גם דקה של קימת הצות, יקרה מפז ומפנינים...

מה נשמע?

שלהבת הלב עולה מאליה

כבר נודעו בשערים שיעוריו הבהירים של הר"ר אברהם צבי גלינסקי שליט"א, אשר ברוחב דעתו משכיל אל דבר לבאר ולהסביר דברי תורתו של הצדיק, העמוקים מיני ים ורחבים מיני ארץ.

זה מכבר שנוסד שיעורו הקבוע בליקוטי מוהר"ן עם דבריו העמוקים של ר' אברהם ב"ר נחמן בספרו ביאור הליקוטים, על ידי מערכת טלפונים מיוחדת לבני ארה"ב מידי שבוע בשבוע, וזה עתה סימו תהילה לאל תורה ח' בביאור עומק הפשט.

וכעת כהכנה דרבה לקראת ימי ראש השנה הבעלי"ט, מתחדשים ביתר שאת ועוז להתחיל תורה סא. החל מיום ב' פרשת דברים כל שבוע ביום שני בין השעות 7:30-8:30 בבוקר לפי שעון ארה"ב בטלפון: 424-203-8405, והקשת קוד פנימי: 785782.

שיעור הכנה מיוחד ושיעור כללי על תורה סא, יתקיים בעזרת ה' ביום שישי פרשת מסעי בשעה 7:30 בטלפון הג'ל.

בני ארץ ישראל המעוניינים לשמוע שיעור זה בשידור חי יכולים לחייג: 076-59-900-60, ולהקיש את הקוד: 785782, (כמובן שצריך להתאים את השעות ולהתקשר בשעה 14:30 לשעון א"י).

כל שיעור נכנס אח"כ למערכת השידורים החיים של אוצרות ברסלב 02-9950000, ולאחר מכן למדור ספרי רבינו 1-1-2-7.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כה	כב:	קצא	קז קח	טו
א	כט	כג.	קצב	קט קי	טז
ב	א	כג:	קצג	קיב קיג	יז
ג	ד	כד.	קצד	קיג קיד	יח
ה	ז	כד:	קצה	קטו קטז	יט
ו	ה	כה.	קצו	קיז קיח	כ
ז	ו	כה:	קצז	קיט קכ	כא

"יול ע"י 'אוצרות ברסלב' ת.ד. 50617 בית שמש 02-9926066

במש"ד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב: 718-8552121 (1)
באנגליה: 203-6085819 (44)
מוקד הישועות: 1800-81-81-81

052-7649775 הפנחה למנויים ובתי כנסת
02-9993338 הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

שמחת השבת

רבינו הרגיש במחשבותיו, ואמר לו: "עתה יהיה לך ממה להיות במרה שחורה". ומסביר מוהרנ"ת: "מונתו, כי מאחר שהוכיח אותי הרבה להיות בשמחה בשבת יכול להיות שאהיה חס ושלום במרה שחורה ביותר מזה בעצמו, מחמת שצריכין להיות בשמחה בשבת ואיני זוכה לזה. (ובאמת כיוון מאד למחשבותי בזה, כי תיכף בעת אמירתו כל הנוכר לעיל, התחיל לעלות על מחשבותי דאגות אך זוכין לשמחה בשבת). ובה שאמר דיבוריו הקדושים האלו 'עתה יהיה לך' וכו', בזה ניחם וחיזק אותי הרבה שעל כל פנים לא יהיה לי מרה שחורה מזה בעצמו שאני מחויב לשמוח בשבת" (שיחות הר"ן, קנה).

וממשיך מוהרנ"ת ומספר על מה שהיה בעת אמירת תורה זו:

"גם בעת שהיה מרבה להוכיח אותי על זה להיות שמח בשבת, אז עניתי ואמרתי: אני חפץ ורוצה מאד להיות בשמחה בשבת (ומונתי היה: אם איני זוכה לשמחה בשבת, על כל פנים אני רוצה מאד להיות בשמחה. וכבר שמעתי הרבה ממנו גודל מעלת הרצון והכיסופין וכו'). ענה ואמר להעולם: השמעתם מה שהוא אומר? היטב אשר דיבר!" (שם).

נמצאנו אם כן למדים ב' דברים:

א. הובת השמחה לא אמורה לגרום לנו מרה שחורה.

ב. מה שרוצים מאתנו, זה קודם כל לכסוף ולהשתוקק לכך.

"צריך ליהרר מאד להיות שמח טוב לב בשבת, כי מעלות וקדושות שבת גדולה ויקרה מאד ... והכלל, שצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קודש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל. רק להתענג על ה', ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, יז)

"צריך ליהרר מאד להיות שמח טוב לב בשבת" - זה נשמע אולי קל, אך בפועל זה קשה מאד. וכפי שכותב מוהרנ"ת בתפילתו על תורה זו:

"ריבוננו של עולם, מה אומר ומה אדבר, בכל מה שאני מתחיל להתפלל ולהתחנן עליו, ידעתי גם ידעתי כמה אני רחוק מזה, וכפי גודל מעלת המצוה והמידה הקדושה, וכפי גודל תועלתה לכל הדברים שבקדושה, כן עוצם ריחוקי מזה בתכלית הריחוק, ובפרט משמחה בשבת קודש, אשר כמעט בזה תולה הכל והוא עיקר ההתקרבות אליך. אבל אתה יודע ריבוי המניעות על זה, וגודל ההתגברות שמתגברין ומתגרין בכל פעם למנוע אותי חס ושלום משמחה של שבת" (ליקוטי תפילות ח"ב, יז).

מה עושים אם כן? כיצד ניתן לזכות לשמחת השבת?

בעת ששמע מוהרנ"ת תורה זו מפיו של רבינו הקדוש, התחיל גם הוא לחשוב ולדאוג, כיצד ניתן לקיים זאת? כיצד זוכים לשמחה באמת בשבת?

אמנם, אם נעייין בתורה, נוכל גם למצוא בין השיטין, הדרכה נפלאה, לאלו שעדיין אינם זוכים להרגיש את השמחה הגדולה. שכן, כך כתוב שם: "והכלל, שצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קודש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל".

רבינו לא כותב שצריך להיות בשמחה גדולה בשבת קודש, ולבלי להיות בעצבות כלל. שכן, דבר זה לא נמצא תמיד בשליטתנו. אך לנהוג בשמחה ולהימנע מלהראות עצבות, אפשר תמיד.

גם אם אין לנו זוכים לחוש את השמחה הגדולה של שבת, והלב מלא בדאגה ועצב. גם אז, נימנע על כל פנים מלהראות את העצבות, וינהגו במנהג של שמחה; נאכל ונשתה בפנים מחויכות, ונשיר את הזמירות בקול רינה, עד אשר נתעורר לשמחה והתלהבות פנימית. שכן, "על ידי זמר תבוא לידי שמחה והתלהבות" (ספר המידות, שמחה יד), ו"על ידי הריקודין והתנועות שאתה עושה בגוף, נתעורר לך שמחה" (שם, ח).

כבר הדייק אותנו רבינו הקדוש: "בעניין השמחה; אם לפעמים דעתו מבלבל ואינו יכול בשום אופן לשמח עצמו, אז עצתו שיעשה עצמו כאילו הוא שמח. ואף על פי שבתחילה עדיין אין השמחה באמת בלב, אף על פי כן על ידי שעושה עצמו כאילו הוא שמח, על ידי זה יזכה אחר כך באמת לשמחה" (שיחות הר"ן, עד).

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי יעקב זיטומיר הי"ד

לארץ הקדושה, בוודאי יהיה לכם זכות גדול מאוד מאוד" (שארית ישראל, קלב)

בחדש ניסן תרצ"ח, אסרו הקומוניסטים הארורים ימ"ש שמונה עשר מחסידי ברסלב באומן, כשהוא ביניהם. במהלך החקירות, הגישו לו טופס שיחתום עליו, אמר להם רבי יעקב: "איני חותם כטרם אראה מה כתוב בדף" הקריאו לו הרשעים מתוך הדף הלשונות על חבריו החסידים, ענה להם רבי יעקב בעוו: "מוכן אני לחתום על מה ששייך אלי, אך על מה שקשור לאנשים אחרים לא אחתום" עינו אותו הרשעים באכזריות, וכעבור זמן, נסתלק לעולמו ועלתה נשמתו הטהורה השמיימה כשהוא פחות מבן שלושים בהסתלקותו. "וידוע בגויים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך".

במגילת איכה נאמר 'חסדי ה' כי לא תמנו' - כי יחד עם האבלות על הגלות, יש לזכור כי גדולים רחמי ה'

(עפ"י ליקוטי הלכות, פקדון ה, כט)

באומן, ניזון מצנימי הלחם שהיה רבי יעקב מביא ל'קלויז'. בעל הארת פנים ולב חם היה, בכוח אהבת ישראל שבקרבו השיב בתשובה את משה צדוקים, שהיה ידוע כרחוק מאוד מן הקדושה, היה זה כשמשה הגיע אל ה'קלויז' של חסידי ברסלב לומר קדיש על אביו, ניגש אליו רבי יעקב והציע לו גם להניח תפילין, כך, לאט לאט קרבו ליהדות עד שמשה נעשה לחסיד נלהב ובתקופת הקומוניסטים מסר את נפשו ובה בחצרו מקוה מחתרת שהיה היחיד באומן.

כותב רבי יעקב לידידו רבי הירש לייב ליפל שעלה לארץ ישראל:

"ותזכו לנשיאת הן בעיני רבינו הקדוש, ותזכו לקבל מרבינו הקדוש תיקון נפשכם בשלמות שאין שלמות אחריו ויקרב אתכם לה' יתברך בהתקרבות נפלא ונורא... הלמתי שראיתי אתכם כמה פעמים, שה יעוור שתזכו להיות כאן בהקיי"ן עוד הוא כותב לו: "הלמתי מכבודו והיה ראש השנה בעת תקיעת שופר, הייתם במלבושים יקרים מאוד ורצתם על הציון הקדוש. כן יהי רצון אמן במהרה בזה השנה תזכו לכא אצלנו" (שארית ישראל מכתב קל"ג)

בימי שלטון הקומוניסטים, מסר רבי יעקב נפשו ולימד את ילדי ישראל תורה במחתרת, למרות הסכנה העצומה. בד בבד השתוקק לעלות לארץ הקודש ולהצטרף לכמה מידידיו שכבר זכו לכך. במכתב לרבי שמואל הורביץ הוא מבקש מעמקי לבו: "אם כבודו רוצה לרחם עלי ועל בני ביתי, להתפלל בעדי ולמצוא עצה עבורי להביאנו במהרה

החסיד רבי יעקב קויפמאן מזיטומיר, היה בצעירותו מתלמידי רבי שלמה מזוויעהל. לימים התקרב לחסידות ברסלב ועבר לדור באומן. עבודתו את בוראו, היתה בהתלהבות וביקוד אש. "אפילו אם היה בומן הבעל-שם-טוב הקדוש, גם אז היה 'יחידו' " אמרו עליו באומן.

באומן נודע שמו בחיבה רבי יענקל זיטומיר' וגם כינהו ר' יענקל שרייער' (הצופק). כי היה לו לב מתלהב בעבודת ה' והיה צועק בתפילתו בכללות הנפש. תפילת 'עזרת אבותינו' שלפני שמונה-עשרה, היתה לא פעם מתארכת לו שעה ארוכה, כשהוא זועק בתחינה ובדביקות נפלאה את מילות ברכת הגאולה, ובפרט במילים: "צור ישראל קומה בעזרת ישראל..."

מגיע היה אל אוהל ציון רבינו, ולומד בהתלהבות מתוך הספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', מעשייה אחר מעשייה, ומרוב העונג והמתקוות שחש בספר הקדוש הזה, היה מסיים את כולו עד סופו. כל מי שהיה לידו, כה התעורר מקריאתו בהטעמה ובהרגש, שכבר לא הוצרך לתוספת דיבורים.

לאחר שהיה מבלה בתפילה ולימוד בציון רבינו, היה מעמים על כתפיו שק גדול ויוצא ליסוב בעיר, עובר מבית לבית ומבקש מצרכי מזון עבור עניים, מלקט אל שקו שיירי לחם, פירות וירקות, ואחר כך מחלק את השלל בבתי העניים. רבים מהחסידים באומן התקיימו בתקופת הרעב הקשה, בזכות מעשי החסד שלו. גם רבי שמואל הורביץ, בהיותו

מוחד לא לנסוע

תוך שהם הופכים את כל תכולת הדירה והארונות, בדרכס אף נכנסו לחדר הפונה לסוכה, בו בזמן שרבי לוי יצחק עומד שם ומתפלל בקול רם ובהתלהבות, אינו מודע למה שמתרחש מעבר לדלת... הרשעים אף פסעו לעבר הקול, אך למרבה ההפתעה, לאחר שהפכו את החדר על תכולתו, יצאו מן הבית כאילו הוא רואה ואינו נראה - - -

גם הדרך חזרה הביתה היתה רצופה השגחה פרטית על כל צעד ושעל, המלשין עקב אחריו עד לקיבו, שם הצליח להשיג עליו את ידי המשטרה שהכניסו אותו לכלא, אולם לאחר חקירה קצרה בה הצליח לשכנע את החוקרים שאין הוא האישי אותו הם מחפשים - שחררוהו לנפשו, למורת רוחו של אותו רשע. גם המשך הדרך היתה רצופת ניסים, כאשר המלשין מנסה לשמור את צעדי, אולם בחסדי שמים הצליח רבי לוי יצחק לחמוק מעיניו הבלשניות ולהגיע הביתה לחיים ולשלום.

כאשר שב לביתו ופגש את ילדיו הדואגים לשלומם, ניגשה אליו בתו וסיפרה לו על אירוע נורא שקרה בבוקר השכם בערב ראש השנה, אירוע שהסתיים בנס גלוי:

הבת ששהתה במוסקבה הבירה חפצה לעלות על הרכבת החשמלית העוברת ברחובות העיר, כאשר התחילה לעלות ושמה את רגלה על הרכבת, נסגרה לפתע הדלת האוטומטית על גבה, הרגל נשארה תקועה ברכבת שהחלה לדהור במורד הרחוב כשהיא נגררת בחוסר אונים על הכביש הסואן. סכנה מוחשית ריחפה על ראש הבת, כפסע היה בין חיים למוות, אולם בחסדי השם יתברך נעצרה הרכבת בפתאומיות וחייה היו לה לשלל.

"באיזה שעה קרה הדבר?" - שאל רבי לוי יצחק.

"בשבע בבוקר!" ענתה הבת.

נפעם כולו נענה ואמר: "נו, היה זה בדיוק באותן רגעים בהם שהייתי על הציון הקדוש - - -"

לעמוד מולה: "מפחד אני מ'לא לנסוע' - יותר מאשר לנסוע!!!"

ימים ספורים לפני ראש השנה הגיע בחשאי לאומן, נכנס לבית אחד מנגידי העיר שהיה מקורב לחסידי ברסלב והלה מיהר להחביאו במרתף הבית. בערב ראש השנה, עם אור ראשון, זכה רבי לוי יצחק להשתטח על הציון הקדוש בפעם האחרונה בחייו עלי אדמות. במהירות אמר את עשרת מזמורי התיקון הכללי, התפלל את אשר על לבו ובעוד אנשי העיר עדיין לא קמו משנתם כבר יצא מהציון לעבר מחבואו...

אך יצא לעבר הרחוב והנה את מי רואות עיניו? את המלשין דמותא, מי שדאג בשנה שעברה להפילו לבור הכלא וכמעט הצליח לשלחו לעולם שכולו טוב. בתחילה ניסה לפנות ללבו היהודי ולשכנעו שלא יספר לשלטונות כי הוא נמצא באיזור, הלה הבטיח לנצור את לשונו, אולם כנראה לא הבטיח לקיים... שכן בעודו בדרך הבחין כי המלשין עוקב אחריו בכדי לגלות את מקום המסתור.

עקב כך, המניין שאמור היה להתקיים באותו מרתף הועבר למקום חלופי, ואילו עבור רבי לוי יצחק עצמו הועידו את הסוכה העומדת בחצר האחורית, שם שהה במשך כל ימי החג.

בראש השנה אחר הצהריים התרחש נס מופעים, כאשר אנשי הק.ג.ב. פרצו לתוך הבית והחלו בחיפושים אחריו,

כאשר שמעו בני ביתו של החסיד רבי לוי יצחק בנדר כי מתכונן הוא לנסוע לאומן לקראת ראש השנה - אחזה אותם אימה ופחד. היה זה לקראת הימים הנוראים שנת תרצ"ט, במשך השנה החולפת הצליח רבי לוי יצחק להנצל ברגע האחרון מעונש מוות וודאי, בשרשרת ניסים ארוכה ומעוררת השתאות, לאחר שנכלא למשך תקופה ארוכה בידי השלטונות הסובייטים שהאשימוהו בריגול ובשאר "פשעים חמורים" שנבעו עקב השתדלותו למען חסידי ברסלב הנרדפים על נפשם.

זה כמה חודשים שסוף סוף מצא מנוח לכף רגליו כאשר הוא מתחבא מאימת הצוררים בכפר שקט ונידח בשם 'ביאלופוסט' באיזור מוסקבה הברירה, כאן לא השיגוהו ידי המוסרים מאיזור אומן שירדו לחייו. היה כמעט ברור לחלוטין כי אם חס וחלילה הוא יתפס שוב - אחת דתו למות רחמנא ליצלן.

נקל לשער את החרדה שאחזה את מכריזו וקרוביו כאשר שמעו ממנו כי החליט סופית לצאת לאומן להשתתף בקיבוץ המחתרתי שהתקיים באחת הדירות. הם ניסו בכל כוחם להניאו מנסיעה מסוכנת זו, אולם לא איש כרבי לוי יצחק יותר על הציווי החזק ביותר של רבינו, שהטיל חובה גמורה על כל אנשיו להתקבץ אצלו בראש השנה, מהיסודות החשובים ביותר של חסידות ברסלב.

בפיו של רבי לוי יצחק היתה תשובה שאי אפשר היה

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

איך התקרב לברסלב החסיד רבי שלמה ווקסלר שמוצאו מגרמניה?

תשובת הר"ר שמואל מאיר חשין:

רבי שלמה ווקסלר נולד בגרמניה לאביו הגה"צ רבי פנחס משה אלחנן ווקסלר רבה של העיר הוכברג. בעוד רוב המקורבים לברסלב בימים ההם מוצאם מאוקראינה ופולין, ומיעוטם מליטא, גליציה וארץ ישראל - הרי שבולט הפלא כיצד מגיע בחור מגרמניה שיתודע לדרך רבינו הקדוש.

אין לנו מושג מי שלח את הספר 'ליקוטי עצות' לחנות ספרי הקודש בהוכברג, אך עבור הנער שלמה ווקסלר שנכנס בתדירות לחנות בכדי לחרווח את נפשו בספרים חדשים שענינו עדיין לא ראו, היה זה מאורע היסטורי שעתיד להשליך על כל המשך חייו הרחניים והגשמיים גם יחד.

רק בא הספר לידי וכבר הבחין כי מדובר בספר מיוחד, השונה משאר ספרי המוסר וההגות אליהם הורגל. רוח מיוחדת של קדושה ודעת מנשבת בין דפיו. היה זה רוחו של צדיק האמת שקראה אליו מתוך דפי הספר. הוא שילם את מחיר הספר ויצא מהחנות בלבב הולם מהתרגשות.

בבואו לביתו ישב והגה בספר, עם כל שורה ושורה חש התפעלות נפש עמוקה, עולמות חדשים התגלו לפניו: 'אכילה בקדושה; 'התבודדות; 'רצונות וכיסופין... הוא חש שמחבר הספר מבטח את הלבבות קודש בלבו. מיום זה ואילך לא משה הספר מתחת ידו כשהוא מקשר לבו ונפשו לנחל הנובע מקור חכמה לכל ימי חייו.

במיוחד התעורר מהאהבה והכיסופים לזכות לקדושת ארץ ישראל, "מי שרוצה לחיות איש ישראל באמת, דהיינו שילך מדרגה לדרגה - אי אפשר כי אם על ידי קדושת ארץ ישראל". לא בקלות הצליח להגשים את חלומו, אולם לאחר קשיים הצליח בשנת תרמ"ח לצעוד ד' אמות ראשונות בארץ ישראל. בירושלים בלט בקדושתו ובשמירת עינו והכל כינהו "הער פרומער בחור" (החבור הירא והחרד).

אחד מגדולי ירושלים דאז היה הגאון הקדוש רבי עקיבא יוסף שלוינגר בעל 'לב העברי', הוא קירב את בחבור מגרמניה והביאו לתוך ביתו. באחד הימים הבחין כי באמתחתו הספר 'ליקוטי עצות', ולשאלתו סיפר לו הנער כיצד שינה את כל חייו בזכות ספר זה.

"היודע אתה?" הפתיע אותו רבי עקיבא יוסף, "ישנם עוד ספרים נפלאים ממחבר קדוש זה, הבה ואראך!" הוא הוליקו אל ארון הספרים והראה לו את הספרים 'ליקוטי מוהר"ן' ו'ליקוטי הלכות' וסיפר לו על חסידי ברסלב המתגוררים בירושלים.

מאז כרת רבי שלמה ווקסלר ברית עם אנשי שלומינו חסידי ברסלב, כשהוא מקדיש את כל כולו למען הפצת דבר הצדיק וביסוס אחיזתם של החסידים בירושלים, ונטל חלק בראש בייסוד בית המדרש הראשון של חסידי ברסלב בירושלים העתיקה מול מקום המקדש, בעזרתו הפעילה של רבי עקיבא יוסף שלוינגר.

לחידודא

חידה מס' 190

כמה תורות בליקוטי מוהר"ן נאמרו כפירוש על הפסוק "אלה מסעי בני ישראל?"

הפתרון לחידה מספר 189

איזה סעיף בספר המידות הוא הלשון של ה'אור החיים' הקדוש?

- לא תכנס עם פיתויך בטוען ונטען, כי אריכת הרגשת החושב אפילו לבחינת השולל תפעל הגברת החפץ ונתהפך הרצון אליו (ספר המידות, ניאוף, י)

זכה בהגרלה לחידה מס' 188

אהרן קרמר, רח' בהר"ן, ירושלים

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחרי בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

הרגשת חורבן בית המקדש

הרב בנימין פראנק

מובא בחז"ל שכשחזרו לבנות את בית המקדש השני היו שם בכיות ושמהה, והוקנים בכו יותר מהצעירים, כי בבית המקדש השני לא היו בו כל הדברים שהיו בבית המקדש הראשון. כדוגמת ארון הקודש ועוד, והם הרי זכרו אך היה נראה הבית הראשון. ולכן אף על פי שהיו גם מהצעירים שבכו על חסרון אלו הדברים, אבל הוקנים שראו זאת בעיניהם בכו יותר, כי אינו דומה ראיית העיניים לשמיעת האוזן.

כן אנו בדורנו שאנו רחוקים מאד מן הבית הראשון והבית השני, איננו יכולים אפילו לדמיין לעצמנו את יופי פאר בית המקדש שעליו נאמר "כלילת יופי מושו כל הארץ...", ולכן על אף שאנו עומדים כעת בימי האבילות על החורבן קשה לנו מאוד להתחבר לזה ולהתאבל כמו שצריך.

העצה לזה היא לקרות את פרקי הנביאים והתוכחות בירמיה ובישעיה, שהוכיחו את בני ישראל קודם החורבן, ואפילו שנראה כי אין שייכים לימינו כלל, אולם אנו מאמינים באמונה שלימה כי כל התורה היא נצחית, וכל תיבה ואות בתורה הקדושה ובדברי הנביאים הקדושים נאמנים וקיימים לעד, ויש למצוא את עצמנו בתוך דבריהם. זאת ועוד הרי כולנו בני איש אחד נחנו, כל תקוותנו כיהודים מאמינים הינה מכה המשך רציפת מסורת הדורות שלא פסקה מימות אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, וכל מה שעבר על אבותינו במשך כל הדורות; יציאת מצרים, הכניסה לארץ ישראל והמלחמות על כיבושה, בנין בית המקדש וחורבנה, היציאה לגלות בבל והשיבה ממנה וכן הלאה, הכל צריכים אנו להאמין ולהרגיש כאילו עבר עלינו ממש, וכאשר האדם יחיה באמת באופן כזה אזי יתעורר לכו וירגיש באמת את חורבן הבית והצפיה לגאולה במהרה.

כמו שאמר רבינו (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, סו): "על כן מאד צריך להזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש, ואפילו אם לאו, אולי הוא מעבך עתה בנין בית המקדש, ונחשב גם כן כאלו הוא גרם להחריבו".

יש להתבונן בזה הרבה, ללמוד את הנבואות והתוכחות, ולחשוב כאילו הנביא עומד ומדבר אלינו עתה ומוכיח אותנו על מעשינו, ומעורר אותנו לשוב בתשובה ועל ידי זה יבנה בית המקדש.

הרוצה להוסיף לעצמו רגש והתעוררות, ילמד את דברי החז"ל והמדרישים המתארים את ימי הזוהר וההוד של כלל ישראל כאשר בית מקדשנו עמד על תילה בתפארתה, ואיך באו אליה מכל הארצות לחזות בנועם זיו יפיה, ואת סדר העבודה המפליאה שהתקיימה בה כל יום; סדר הקרבת התמיד ושאר הקרבנות [ובד בבד להתחזק באמירת פרשיות הקרבנות כל יום לפני תפילת שהרית ומנהל]. סדרי השבתות והימים טובים, המעמד המרומם של הקרבת קרבן הפסח, המחזה הנורא של עבודת יום הכיפורים, השמחה והרוממות בימי חג הסוכות ושמחת בית השואבה.... מעצמו תעלה צעקת הלב: אוי! אבדנו כל אלה! יהי רצון שיבנה במהרה בימינו!.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב בנימין פראנק שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברכלב' 02-9950000. אדיש, 1, ענינא דיומא, בין המצרים, 1, 2, 9, 5)

רועה של אמונה

גדולי ישראל אינם רק מנהיגים טכניים להורות לדור מה לעשות ומה לא, וגם תפקידם החשוב ללמד דעת ותורת אלוקים את העם אינו סוף פסוק, תפקידם הוא גם לחזק וללבן את עצם הלוח של עם ישראל - האמונה, שעל כן נקראים מנהיגי הדור 'רועים' מלשון 'רועה אמונה' (תהלים לו) כי תפקידם כאמור לחזק את האמונה, כך שהמנהיג של ישראל בה"א הידיעה - משה רבינו, מכונה רעיא מהימנא מלשון אמונה, זאת מאחר שהאמונה כידוע, היא כמה שאין השכל מבין ואין הלב מרגיש, כדי לזכות לאמונה דרוש, אפוא, עזר וסיוע מלמעלה, להכיר ולראות היכן האמת שבה ראויים להאמין ואליה יש להתבטל.

הסיוע הזה נמצא אצל מנהיגי הדור האמתיים שנאמר עליהם "איש אשר רוח בו" (במדבר, כ"ח) שהרוח הזו, מעין רוח הקודש וסיוע דלעילא, מחזק ומברר את האמונה אצלם ואצל כל בני הדור.

כך נבין את נחיצותו של הציווי שנשנה פעמיים בפרק אבות (א. ו. א. טו) "עשה לך רב" כי הקשר לגדולי הדור ולצדיקים מחזק את האמונה שהיא כידוע יסוד כל עבודת ה'. כך נוכל להבין מדוע נתמנו נשיאים מיוחדים, כדי להנחיל את ארץ ישראל ככתוב "אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ" כי ארץ ישראל עניינה היא האמונה השלמה בהשגחת ה' כמו שכתוב שכן ארץ רועה אמונה (תהלים לו) ובהגדרתה החריפה של הגמ' במסכת כתובות (ק): "כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוך וכל הדר בחו"ל דומה כמי שאין לו אלוך".

בהתאם לכך, כדי לזכות לארץ ישראל היה צורך לחזק את האמונה, דבר שזוכים אליו, כאמור, על ידי גדולי הדור ומנהיגיו, כך שמיני הנשיאים הללו היה ענין נחוץ בירושת ארץ ישראל.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ברכת הריה, ו, מג)

02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikintours.com

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
סיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצלחה, לרווח ופנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

איצרות ברסלב 02-9950000			קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים		
עברית			אידיש		
21353 הרב מאיר מימיוני שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	113931 הרב יואל משי זוב שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א	11311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל
21354 הרב גיא צבי מינץ שליט"א	21333 הרב עופר גיטין שליט"א	21312 הרב לרעג שיעורין של לוי יצחק בנדר	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113916 הרב צבי יהודה ברוין שליט"א	11312 הרב שמואל הורביץ ז"ל
21355 הרב מרדכי פרוק שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גליטסקי שליט"א	21313 הרב עזריה אלכרית שליט"א	113933 הרב מרדכי פרוק שליט"א	113917 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א	11313 הרב גדליהו אהרן קעניג ז"ל
21356 הרב צבי שוקר שליט"א	21335 הרב ארז דרוחן שליט"א	21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	113934 הרב צבי שוקר שליט"א	113918 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א	11314 הרב נתן צבי קעניג ז"ל
21361 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21336 הרב אברהם ויצהנדל ז"ל	21315 הרב שלום ארוש שליט"א	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113919 הרב אברהם צבי גליטסקי שליט"א	11315 הרב צבי אריה חזנפלד ז"ל
21362 הרב משה קרמר שליט"א	21341 הרב יצחק שניידר שליט"א	21316 הרב עופר ארז שליט"א	113942 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113921 הרב אברהם ויצהנדל ז"ל	11316 הרב יעקב מאיר שנסר שליט"א
21363 הרב חיים קרשביץ שליט"א	21342 הרב אליעזר חשין שליט"א	21321 הרב פנחס בונקר שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קעניג שליט"א	113922 הרב שלמה הנדלר שליט"א	11317 הרב משה קרמר שליט"א
21364 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	21343 הרב יעקב חיון שליט"א	21322 הרב נתן בורשטיין ז"ל	113944 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	113923 הרב בערל וואגנאל שליט"א	11318 הרב נתן ליברמנט שליט"א
21365 הרב חיים מנחם קרמר שליט"א	21344 הרב יצחק שניידר שליט"א	21323 הרב נתן בורשטיין שליט"א	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113924 הרב אליעזר חשין שליט"א	11319 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א
21371 הרב שמואל שטרן שליט"א	21345 הרב שמעון סיכנר שליט"א	21324 הרב משה בינשטוק שליט"א	113946 הרב ראובן שיף שליט"א	113925 הרב יום טוב חשין שליט"א	113912 הרב יצחק אנשין שליט"א
21372 הרב ישראל שלמה שליט"א	21346 הרב יצחק שטיינל שליט"א	21325 הרב יצחק ברוטמן שליט"א	113947 הרב נתן שפירא שליט"א	113926 הרב יואל יוזף שליט"א	113913 הרב משה גדליה אנשין שליט"א
21373 הרב מאיר שלמה שליט"א	21347 הרב אהרן ישכיל שליט"א	21326 הרב דוד נחום שליט"א	113948 הרב שמעון צבי שפירא שליט"א	113927 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	113914 הרב נתן יוסף בורשטיין שליט"א
21374 הרב נתן שפירא שליט"א	21348 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א	21327 הרב אליעזר ברלנד שליט"א			
21375 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21351 הרב יוסף לוי שליט"א	21328 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א			
	21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א	21331 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א			

נופש לנשמה

עם קבוצות הקיץ של אירופנים לאומן

מגוון מסלולים > שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית > טנאות חיזוק מרתקות > אש"ל מלא ברמה גבוהה

ראש השנה באומן
ההרשמה בעיצומה!!
החל מ-\$495

אירופנים

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80